

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.507 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart uit Kosovo afkomstig te zijn, op 1 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GORIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal op 17 maart 2008 van 14.15 uur tot 17.50 uur, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is en in het bijzijn van uw advocaat, Meester Wiet Goris.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een etnische Albanees afkomstig uit Kosovo, meer bepaald uit Desivojcë (gemeente Kamenicë), te zijn. Volgens uw verklaringen werd u in 2002 officieel lid van de Democratische Liga van Kosovo (LDK). U werd toen eveneens activist voor het jeugdforum van de LDK, meer in het bijzonder binnen de afdeling Kamenicë van de LDK. Drie maanden nadat u zich engageerde binnen het jeugdforum, werd u er vice-voorzitter van. Uw rol binnen het jeugdforum bestond eruit het volk in te lichten over de politiek in Kosovo. Daartoe organiseerde u vergaderingen in verschillende dorpen in de regio rond Kamenicë. Daarnaast organiseerde u ook activiteiten specifiek voor jongeren. In juni 2006 was u voor een aantal officiële ontmoetingen binnen uw partij samen met twee vrienden onderweg van Gjilan naar Prishtinë. Ter hoogte van het meer van Badovc werd u gestopt door een zwarte jeep met geblindeerde ruiten. Toen jullie wagen gestopt was, stapten er drie in het zwart geklede mannen uit hun

auto. Een vierde bleef in de wagen zitten. De mannen spraken verschillende talen, maar ook Albanees. Ze waren op de hoogte van uw activiteiten en maanden u aan uw politieke activiteiten te staken, zoniet zou u zich aan serieuze bedreigingen en zelfs doodsb bedreigingen kunnen verwachten. Na 10 à 15 minuten vertrokken de mannen en zetten jullie je weg naar Prishtinë verder. Terug in Kamenicë ging u langs bij de burgemeester, Shaip Surdulli, om te vertellen wat er gebeurd was. U kent hem persoonlijk daar hij de voorzitter van de LDK in Kamenicë is. Hij stelde u en uw twee vrienden voor jullie activiteiten te stoppen indien jullie van oordeel waren dat de bedreigingen te zwaar waren. Uw twee vrienden besloten te stoppen, maar uzelf wou voortdoen. Noch uzelf, noch de burgemeester had enig idee over wie er verantwoordelijk zou kunnen zijn voor de bedreigingen. U besloot in overleg met de burgemeester geen klacht in te dienen bij de politie omdat u dacht daardoor mogelijk meer problemen te kunnen krijgen. Na dit eerste incident kende u tot 18 oktober 2007 geen problemen meer. Op laatstgenoemde dag was u alleen onderweg naar een vergadering in Fushë Kosovë. Een zwarte auto met buitenlands kenteken en geblindeerde ruiten deed u stoppen. Twee gemaskerde mannen stapten uit de wagen en sleurden u uit uw auto. In het Albanees zei één van hen tegen u dat u uw politieke activiteiten onmiddellijk moest stoppen en bovendien Kosovo moest verlaten. Indien u toch zou voortdoen met uw activiteiten, zou u vermoord worden. Nadat de mannen terug vertrokken waren, belde u Shaip (S.), die u vroeg direct bij hem langs te komen. Ter plekke vertelde hij u dat u uw activiteiten moest staken en, gezien uw leven in gevaar was, het land best zo snel mogelijk kon verlaten. Ongeveer een week na dit tweede incident besloot u klacht in te dienen bij de politie. Hoewel de politie uw klacht serieus nam, noteerde en onderzocht, zei ze eveneens dat ze u niet op ieder moment zou kunnen beschermen. Begin maart 2008 informeerde u vanuit België nog naar een laatste stand van zaken bij uw partij, maar op dat moment was er geen nieuws m.b.t. uw klacht. U heeft de uitkomst van het politieonderzoek in Kosovo niet afgewacht; enerzijds omwille van de ernst van de bedreigingen, maar anderzijds ook omwille van het feit dat uw echtgenote op dat moment zwanger was. U verliet Kosovo op 15 november 2007 en week samen met uw echtgenote naar België uit. Op 19 november 2007 kwam u in België aan en nog diezelfde dag vroeg u hier asiel aan. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren aangezien u er vreest vermoord te zullen worden door de mensen die u bedreigd hebben.

U bent in het bezit van volgende documenten: een kopie van uw UNMIK-identiteitskaart, uitgereikt op 10 oktober 2003 te Prishtinë, een kopie van uw Servisch internationale paspoort, uitgereikt op 4 oktober 2007 door de Servische politie te Gnjilane; de Servische huwelijksakte van u en uw echtgenote, uitgereikt op 26 september 2007 te Veliki Trnovac; een kopie van uw UNMIK-geboorteakte, uitgereikt op 24 maart 2008 te Kamenicë, een kopie van uw UNMIK-rijbewijs, uitgereikt op 12 november 2003 en uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 26 september 2007 te Kosovska Kamenica. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een attest, uitgereikt op 17 januari 2008 door de gemeente Kamenicë, waarin wordt bevestigd dat u sinds 2007 bedreigd werd omwille van uw politieke activiteiten, een op 6 november 2007 gelegaliseerde verklaring van uw vader bij een advocaat, die de problemen die u in Kosovo meemaakte beschrijft en bevestigt dat u in Kosovo gezocht wordt en met de dood bedreigd werd en een kopie van een attest, uitgereikt op 5 maart 2008 door de voorzitter van het jeugdforum van de LDK te Kamenicë, dat uw politieke activiteiten en engagement binnen deze afdeling bevestigt.

B. Motivering

Ik stel vast dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u ingeval van een eventuele terugkeer naar Kosovo een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie dient te hebben en/of u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U verklaarde Kosovo te zijn ontvlucht en er niet naar te kunnen terugkeren omdat u er twee maal door onbekende personen bedreigd werd. Uw belagers zouden ermee gedreigd hebben u te vermoorden indien u uw politieke activiteiten niet zou staken en u het land niet zou verlaten (gehoor CGVS p. 9-10 en p. 13-14). De aangehaalde feiten zijn echter problemen van louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de lokale of hogere autoriteiten in Kosovo u enige bescherming ontzegd hebben en/of bij de door u aangehaalde feiten zouden betrokken zijn geweest. U haalde immers aan na de tweede bedreiging klacht neergelegd te hebben bij de Kosovaarse lokale politie (KPS). Die heeft volgens u de klacht serieus behandeld, noteerde uw gegevens en verzekerde u dat zij een onderzoek zou starten (gehoor CGVS p. 14-15). U verliet het land echter een aantal weken nadat u klacht indiende. Uit het feit dat de daders op dat moment nog niet waren gevonden, kan niet zonder meer enige onwil tot het verlenen van bescherming worden afgeleid. Dit kan immers aan meerdere oorzaken zijn te wijten: onbekende daders, gebrek aan getuigen...Noch u, noch uw partijvoorzitter en voormalige burgemeester van Kamenicë heeft immers enig idee over de identiteit van

uw belagers (gehoor CGVS p. 11). Bovendien nam u na uw klacht geen contact meer op met de politie om het verloop van het onderzoek na te gaan. U informeerde enkel nog eenmaal bij uw partij naar de stand van zaken (gehoor CGVS p. 15-17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die in bijlage aan uw administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat de in Kosovo aanwezige autoriteiten bescherming willen en kunnen bieden aan diegenen die problemen hebben/vrezen. Er zijn in Kosovo wettelijke mechanismen voor de opsporing, rechtsvervolging en bestraffing van daden van vervolging. De (internationale) autoriteiten zijn immers uitdrukkelijk gemandateerd met de bescherming van de openbare orde en het garanderen van de veiligheid in Kosovo. U heeft verder geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u zich, bij eventuele (nieuwe) problemen, niet opnieuw zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige internationale en/of (lokale) autoriteiten.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw UNMIK-identiteitskaart, de kopie van uw Servische internationale paspoort, uw huwelijksakte, de kopie van uw UNMIK-geboorteakte, de kopie van uw UNMIK-rijbewijs en uw Servisch identiteitsboekje bevestigen uw identiteit, die niet in twijfel getrokken wordt. Het attest dat op uw uitdrukkelijke vraag door de autoriteiten van de stad Kamenicë werd afgeleverd, evenals de gelegaliseerde verklaring van uw vader, bevestigen hetgeen u beweerde, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van het attest uitgereikt door de voorzitter van het jeugdforum van de LDK te Kamenicë, d.d. 5 maart 2008, bevestigt uw politieke activiteiten en uw engagement binnen deze afdeling van de LDK. Het is echter opvallend dat nergens in dit attest met een woord wordt gerept over de door u aangehaalde problemen, terwijl die louter en alleen aan uw politieke activiteiten voor het LDK te wijten zouden zijn en u uw partij van uw problemen op de hoogte zou hebben gesteld (gehoor CGVS p. 11, 12, 14).

Ten slotte kan er nog vermeld worden dat ik ook ten aanzien van uw echtgenote, Valentina (B.), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen heb.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Een enig middel wordt afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker haalt de vluchtelingendefinitie aan en stelt dat hij zonder meer een politiek vluchteling is in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève, minstens in aanmerking komt voor het subsidiair beschermingsstatuut. Hij herhaalt de essentie van zijn asielrelaas en stelt dat zijn taak als vice-voorzitter van het jeugdforum van de LDK er voornamelijk in bestond de bevolking in te lichten over politiek en te strijden tegen onrecht, werkloosheid en de armoede onder de Albanese Kosovaren, die streefden naar de onafhankelijkheid van Kosovo. Verzoeker was dus zonder meer met politiek bezig, hetgeen zelfs niet betwist wordt door de verwerende partij. Bovendien moet worden opgemerkt, zo stelt verzoeker, dat de politieke toestand in 2007 bijzonder instabiel en explosief was en er zich meerdere gewapende conflicten hebben voorgedaan, hetgeen verzoeker en zijn hoogzwangere echtgenote er toe heeft aangezet om uit Kosovo te vluchten. Voorts stelt verzoeker dat het hallucinant is dat de verwerende partij hem verwijt geen contact te hebben opgenomen met de politie om het verloop van het onderzoek na te gaan. Dit kan toch niet van hem worden verwacht, zo stelt hij.

Verzoeker stelt ten slotte nog dat hij geen enkele tegenstrijdige verklaring heeft afgelegd en wel degelijk de waarheid heeft verteld, dat hij bovendien tal van documenten heeft voorgelegd waarvan de echtheid niet door de verwerende partij wordt betwist en die de waarachtigheid van zijn asielrelaas ondersteunen. Zijn verklaringen zijn mogelijk, geloofwaardig en niet in strijd met algemeen bekende feiten, zodat ze een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling, zo besluit hij.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. De vrees van verzoeker

moet gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., nr. 118.506, 22 april 2003).

2.3. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het zijn grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of indien dat niet het geval is, gegronde redenen aanvoeren die hem ervan hebben weerhouden dat te doen. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld, op grond van de erin opgenomen motieven, dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat de lokale of hogere autoriteiten in Kosovo hem enige bescherming zouden hebben ontzegd en/of bij de door hem aangehaalde feiten betrokken zouden zijn geweest. Verzoeker herhaalt in essentie zijn asielrelaas -hetgeen niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontwrichten- en laat het gros van de pertinente argumenten van de verwerende partij, die ondersteund zijn door de stukken van het administratief dossier, ongemoeid, zodat deze als niet-betwist en vaststaand worden beschouwd. Voor zover hij enkel in concreto ingaat op de vaststelling van de verwerende partij dat hij geen contact meer opnam met de politie om het verloop van het onderzoek te kennen, stellende dat het hallucinant is dat dit van hem zou worden verwacht, is de Raad van oordeel dat hij hierin niet kan worden bijgetreden. Immers kan van een asielzoeker in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich tracht op de hoogte te stellen van de eventuele vorderingen in het onderzoek tegen zijn -anonieme- belagers. Het feit dat hij verklaarde zich nooit tot de politie, belast met het onderzoek, te hebben gewend teneinde zich te laten inlichten, relativeert ten eerste de ernst van de gevreesde vervolging, en verzoekers stilzitten terzake toont alleszins niet de onwil of de onmacht van de in Kosovo aanwezige autoriteiten om hem bescherming in de voormelde zin te bieden, aan. De door verzoeker bijgebrachte documenten, die reeds werden beoordeeld in de bestreden beslissing -beoordeling die andermaal niet in concreto wordt betwist- doen aan het hiervoor gestelde geen afbreuk, om de pertinente redenen die desbetreffend werden uiteengezet in de bestreden beslissing. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker, alleen al om reden dat hij niet heeft aannemelijk gemaakt dat hij ingevolge de feiten die de kern van zijn asielrelaas uitmaken zich niet kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten in zijn land van herkomst, niet voldoet aan de criteria om te worden erkend als vluchteling, dan wel om aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. In die optiek is het motief met betrekking tot de gemeenrechtelijke, strafrechtelijke aard van de aangehaalde feiten overtuigend, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet kan leiden tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.4. Verzoeker verwijst nog naar de instabiele en explosieve toestand in Kosovo ten tijde van zijn vlucht. Hij poneert wel dat er zich meerdere gewapende conflicten hebben voorgedaan, doch toont geenszins in concreto aan dat deze situatie destijds, en nu nog steeds, kan worden gelijkgesteld met deze als voorzien in artikel 48/4, § 2, c, van de

Vreemdelingenwet, meer bepaald een toestand van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat op grond van dit betoog evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade koestert.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het enig middel niet gegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.